

«L'unionisme va contestar a l'ensurt independentista amb promeses de l'oro i el moro als escocesos que votessin 'no'»

D'AQUÀ I D'ALLÀ. Arnau Padrà³ va ser a Escòcia en la recta final de la campanya del referèndum. El període més intens i emocionant. Les enquestes, que des de l'inici havien donat una àmplia majoria al 'no', van començar a estranyer les diferències entre els dos bàndols.

Una setmana abans la cosa estava totalment freqüent, amb alguna enquesta que donava la victòria al 'sí'. Aquest fet, fins i tot, va fer caure la borsa i el valor de la lliura. L'unionisme va contestar a l'ensurt amb un ampli desembarcament de polítics de la city, que van prometre l'oro i el moro als escocesos en cas que votessin que 'no', i que van augurar tot tipus de catàstrofes en cas contrari. Sembla que això va ajudar el 'no' a remuntar i les enquestes del dia abans en donaven la victòria per la mínima.

La nit electoral fou llarga: els col·legis no van tancar fins a les deu del vespre i els primers resultats no van arribar fins les dues de la matinada. Malgrat que aquests no indicaven bons presagis per al 'sí', a davant del parlament escocès s'hi van reunir una munió d'independentistes que no van parar de cantar ni tan sols quan el 'no' ja semblava imposar-se clarament. Per allà a les quatre de la matinada, el bon resultat de Dundee, que posava el 'sí' a poc més d'un miler de vots de la victòria, els va fer embogir i durant uns minuts corejaren el nom del ja proclamat feu independentista. Finalment la derrota fou més dura del que s'esperava uns dies abans, però força menor d'allò que indicaven les enquestes des que hi va haver l'acord entre Salmond i Cameron.

Uns dies després va sortir una enquesta que pretenia realitzar una imatge de com van votar diversos grups socials. La conclusió més rellevant que en podem treure és que si el 'no' va guanyar fou, sobretot, gràcies a la franja de votants de més avançada edat i especialment dels de més de 65 anys, els quals van votar en un 73% contràriament a la independència. El missatge de la campanya *Better Together* que alertava sobre el perill de mantenir les pensions en una Escòcia independent sembla que va fer forat en aquells més directament afectats. Un altre element rellevant és el fet que el 37% dels votants del Partit Laborista i el 39% dels Liberal-Demòcrates van optar per marcar el 'sí' a la butlleta electoral, mentre que ambdós partits van fer campanya activa pel 'no'. En canvi, els votants de l'SNP van sorprendre poc, i en un 86% van votar a favor del 'sí'.

Després de la derrota de l'independentisme escocès en el referèndum, la reacció dels activistes implicats en la campanya del 'sí' ha estat força sorprenent. En lloc de caure en depressió ha sorgit una crida espontània a afiliar-se a algun dels partits pro-independència. L'SNP, el partit escocès més important, ara mateix ha registrat més de 25.000 noves altes des que es va conèixer el resultat. Això significa que ha duplicat els membres en pocs dies. L'Scottish Greens ha registrat

més de 3.000 altes --un increment del 150%-- i l'Scottish Socialist Party al voltant de 2.000. En el marc d'aquesta crida s'ha encunyat el lema «el 45%», que es refereix al percentatge de ciutadans que van optar pel 'sí', i que ha adoptat molta gent a les xarxes socials. D'altra banda, hi comença a haver dubtes que els partits unionistes compleixin la promesa de cedir més poders al parlament escocès. Això ha portat Alex Salmond a amenaçar amb una DUI en cas que l'SNP guanyi les eleccions el 2016. A més, Tomy Sheridan, que va fer més d'un centenar d'actes pel 'sí' amb una visió anticapitalista, ha proposat de fer front comú amb l'SNP per guanyar les eleccions i proclamar la independència. S'intueix, doncs, que el projecte independentista continuarà a l'agenda política escocesa per mirar d'afrontar un segon intent al més aviat possible.

Arnau Padró i Olivet és informàtic i ha treballat a Escòcia en la campanya del Sí a través de la plataforma Radical Independence Campaign